



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Су I-7 7/2026-1
16.03.2026. године
Београд

СТАВОВИ ВРХОВНОГ СУДА
у вези са спорним питањима
са заједничке седнице представника кривичних одељења апелационих судова и
Врховног суда ради усаглашавања судске праксе одржане 31.10.2025. године

На седници Кривичног одељења Врховног суда одржаној дана 16.03.2026. године, размотрена су спорна питања са заједничке седнице представника кривичних одељења апелационих судова и Врховног суда ради усаглашавања судске праксе одржане 31.10.2026. године, на којој седници је Врховни суд у вези са постављеним спорним питањима заузео следеће ставове:

СПОРНА ПИТАЊА ОКО КОЈИХ АПЕЛАЦИОНИ СУДОВИ НИСУ ПОСТИГЛИ
САГЛАСНОСТ:

1. ПИТАЊЕ:

„У ситуацији када бранилац самоиницијативно приступи седници већа о којој није обавештен, јер није захтевао присуство, нити је веће нашло да би присуство странака било корисно за разјашњење ствари, а затим тражи да образложи своју жалбу или одговор на жалбу, да ли му то треба дозволити или ускратити?“

ОДГОВОР:

У наведеној ситуацији, браниоцу треба ускратити образлагање жалбе или одговора на жалбу због протекла законом прописаних рокова који му омогућавају да се користи тим правом у смислу одредбе члана 447. став 2. ЗКП или због одлуке суда да окривљеног не обавештава о седници већа, јер то не би било корисно за разјашњење ствари у смислу става 3. овог члана.

2. ПИТАЊЕ:

„На рочишту за изрицање кривичне санкције донета је осуђујућа пресуда на основу одредбе члана 517. став 2. тачка 2) ЗКП (оптужени се није одазвао на позив за рочиште). Оптужени и бранилац су благовремено, у смислу одредбе члана 518. став 2. ЗКП, поднели приговор против наведене пресуде па је судија, у смислу члана 518. став 3. ЗКП, одржао главни претрес. Да ли у изреци нове пресуде која је донета након одржаног главног претреса треба одлучити и о првобитној неправноснажној пресуде и, ако треба, како иста гласи (на пример, ставља се ван снаге или се одржава на снази) или, пак, у изреци нове пресуде не треба одлучивати о првобитној пресуди, већ само то навести у образложењу?“

ОДГОВОР:

Осуђујућа пресуда донета одмах по окончању рочишта за изрицање кривичне санкције, на основу одредбе члана 517. став 2. тачка 2) ЗКП ако се оптужени није одазвао на позив за рочиште, није и не може постати правноснажна, уколико против ње оптужени и његов бранилац у законом прописаном року поднесу приговор и судија наредбом одреди главни претрес, тако да у изреци нове пресуде донете након одржаног главног претреса не треба одлучивати о првобитној пресуди која није ни ступила на правну снагу.

3. ПИТАЊЕ:

„Да ли се у ситуацији када је против окривљеног раздвојен кривични поступак који је окончан одбијајућом а не осуђујућом пресудом, тај записник о саслушању саокривљеног треба издвојити из списка предмета као незаконит доказ?“

ОДГОВОР:

У наведеној ситуацији када је против окривљеног раздвојен кривични поступак који је окончан одбијајућом а не осуђујућом пресудом, записник о саслушању саокривљеног не треба издвојити из списка предмета као незаконит доказ.

4. ПИТАЊЕ:

„Да ли је разлог за изузеће судије да поступа у предмету односно да суди у првостепену кривичном поступку ако је поступао у истом предмету као судија за претходни поступак, али само на тај начин што је у предмету који је тада носио ознаку Кпп достављао предлог за продужење притвора поднет од стране ВЈТ-а који је упућен апелационом суду?“

ОДГОВОР:

У наведеној ситуацији испуњени су услови за изузеће прописани чланом 37. став 1. тачка 4) ЗКП и судија за претходни поступак мора бити изузет од даљег поступања у предмету.

СПОРНА ПИТАЊА ОКО КОЈИХ СУ АПЕЛАЦИОНИ СУДОВИ ПОСТИГЛИ САГЛАСНОСТ**1. ПИТАЊЕ:**

„Да ли је приликом примене института вишеструког поврата из члана 55а Кривичног законика, потребно да услов из тачке 2) тог члана, односно да није протекао рок од 5 година од дана отпуштања учиниоца са издржавања казне, буде испуњен у односу на обе изречене казне затвора у трајању од најмање једне године или је довољно да буде испуњен само у односу на једну од њих?“

ОДГОВОР:

Приликом примене института вишеструког поврата из члана 55а Кривичног законика, довољно је да услов из тачке 2) овог члана, односно да није протекао рок од 5 година од дана отпуштања учиниоца са издржавања казне, буде испуњен у односу на једну од изречених казни затвора у трајању од најмање једне године.

2. ПИТАЊЕ:

„Да ли је могућа примена одредбе члана 98. став 1. Кривичног законика о законској рехабилитацији када је лице више пута осуђивано?“

ОДГОВОР:

У тој ситуацији суд ће применити одредбе члана 100. Кривичног законика које се односе на судску рехабилитацију, дакле утврђиваће се да ли испуњени услови за брисање сваке појединачне одлуке, без обзира што је окривљени поднео захтев за законску рехабилитацију, односно брисање само једне одлуке.

Врховни суд је сагласан са усаглашеним одговорима.

**Председник Кривичног одељења
Судија Милена Рашић**

